

سارا، پری، لیلا

دوره‌ای از فیلمسازی مهرجویی هست که از این منظر قابل اهمیت است که چند جلوه‌ی پررنگ در آثار او ظاهر می‌شود اول آنکه به گونه‌ای محسوس به بازخواهی حقوق زنان می‌پردازد و سعی دارد تا تصویر حضور زن در جامعه را پررنگ تر نشان دهد و تا حدود زیادی نیز در این امر موفق عمل میکند، دوم سعی در پیوند جهان فلسفه غرب و شرق دارد، سارا اقتباس از نمایشنامه خانه عروسک هنریک ایبسن و پری اقتباس از داستان فرنی و زویی جی دی سلینجر هستند که در فضای کاملاً ایرانی آداپته شده‌اند و فلسفه‌ی غربی آنها به نوعی با فلسفه شرقی برهم گذاری شده‌اند و سوم که از همه مهمتر است تلاش برای ایجاد پلی میان طبقه روشنفکر و توده‌ی عوام است از این منظر که هر دو بتوانند آبشخور مناسبی از اثر بیابند، این مهم بیشتر در لیلا نمود پیدا میکند یک داستان به شدت آشنا و سنتی در پرداختی به شدت متفکر و جسور که در جذب هر دو گروه نیز موفق عمل می‌کند.

